

***Liriomyza huidobrensis* (Blanchard)**
Miniarka szklarniówka

UE: II/A/II (a) 8.
PL: 2/A/2 A. 8.

Postać dorosła (z lewej), miejsca żerowania i złożenia jaj przez dorosłe muchówki (w środku) oraz korytarze larw – miny (z prawej)

***Liriomyza huidobrensis* (Blanchard)**

Miniarka szklarniówka

Rośliny żywicielskie: Polifag, może występować na większości roślin uprawianych w kraju pod osłonami.

Objawy występowania: Uszkodzenia roślin wywołują larwy oraz postaci dorosłe. Pierwszym symptomem pojawienia się miniarek w uprawie mogą być tzw. punkty żerowania – okrągłe, jasne punkty średnicy ok. 0,2 mm znajdujące się z reguły na wierzchniej stronie liści, tworzone przez dorosłe muchówki podczas żerowania i składania jaj. Larwy drążą korytarze – miny w miększu organów roślinnych, generalnie w liściach, czasami w kwiatach i owocach. Miny na liściach mają postać nieregularnie zwiniętych, jasno zabarwionych, korytarzy, najczęściej ograniczonych żyłkami, chociaż nie zawsze; odchody larwy odkładane naprzemiennie na brzegach chodnika. Drążone najczęściej w miększu gąbczastym, ale również w całym przekroju liścia, najchętniej w nasadowej części. U gatunków polifagicznych (dotyczy to wszystkich gatunków miniarek) układ miny zależy w dużej mierze od rośliny żywicielskiej, kondycji danej rośliny oraz ilości larw minujących to samo miejsce jednocześnie. Duża liczba różnych wariantów wzoru miny tego samego gatunku miniarki powoduje, iż identyfikacja gatunku szkodnika na podstawie kształtu miny powinna być traktowana z dużą ostrożnością.

Identyfikacja i biologia: Jaja składane do wnętrza tkanek rośliny. Są owalne, białawe, ok. 0,25 mm długości. Larwy budowy typowej dla larw muchówek wyższych: ciało kształtu wrzecionowatego (0,5–3,0 mm długości w zależności od stadium), brak odnóży, słabo wykształcona część głowowa. Początkowo bezbarwne, w miarę rozwoju przyjmują barwę żółtopomarańczową. Żerują wewnątrz organów roślinnych. Pupa (bobówka) kształtu owalnego, lekko spłaszczone po stronie brzusznej, długości ok. 2,0 mm, z wystającymi przetchlinkami, barwy od żółtopomarańczowej do ciemnobrązowej. Przepoczwarczenie poza rośliną żywicielską, czasami na powierzchni liści. Postaci dorosłe to muchówki niewielkich rozmiarów, długości ok. 1–3 mm, o charakterystycznym czarno-żółtym ubarwieniu ciała. W ubarwieniu postaci dorosłych miniarki szklarniówki występuje więcej barwy czarnej niż w przypadku miniarki psiankowianki (*Liriomyza bryoniae* (Kaltenbach)). Gatunek pochodzi z obszaru obu Ameryk, skąd został zawleczony do Azji i Europy. Notowany z wielu krajów europejskich w tym z Polski.

Termin lustracji i pobieranie prób: Inspekcje prowadzić przez cały sezon uprawowy. Przeglądać rośliny poszukując ww. objawów występowania szkodnika. Do wykrywania obecności szkodników można stosować pułapki lepowe. Do analizy laboratoryjnej przekazywać najlepiej żywe szkodniki (larwy, puparia, postaci dorosłe) wraz z rośliną pokarmową (całą lub częścią), uśmiercone postaci dorosłe zakonserwowane w odpowiedni sposób lub pułapki lepowe z naklejonymi owadami.